

pokutách. Jakmile poměr ostatních mlýnů-
nekomisionářů k Čsl. obilní společnosti byl
upravován smlouvou, bylo samozřejmou
nutností podřídit tyto mlýny ustanovením
o konvenčních pokutách tak, jak těmto
ustanovením podléhají mlýny-komisionáři.
Kdyby tomu tak nebylo, byly by mlýny,
které nejsou komisionáři Čsl. obilní spo-
lečnosti, v tomto směru ve výhodnějším

postavení, které by jim umožňovalo ne-
kalou soutěž.

Posuzuje-li se mlynářská smlouva s to-
hoto hlediska, nutno dojít k přesvědčení,
že neobsahuje jiných povinností a závaz-
ků, než které byly mlýnům uloženy již
zmíněnými vládními nařízeními a předpi-
sy, kterými tato vládní nařízení se pro-
vádějí.

Po časopisech.

Poplatky.

»Finanční právník«, v prosinco-
vém čísle z r. 1936, str. 134, uve-
řňuje důležité pojednání Dra.
Jana Wagnera »O usneseních o pro-
zatímním opatření«, z něhož vyjí-
máme:

V praxi se zpoplatňování děje namnoze
tím způsobem, že výše vymáhaného vý-
živného jako prozatímní opatření se ka-
pitalisuje podle § 58 j. n. a takto zjištěná
částka se bere za základ poplatku z usne-
sení o povolení prozatímního opatření. Ten-
to postup nelze považovati za správný
vzhledem ku textaci pol. 6 Dc sazby soud-
ních poplatků, která odstupňuje poplatek
podle hodnoty předmětu sporu. Není pochyby,
že prozatímní opatření není předmětem sporu a
nelze proto jeho domělou hodnotu vzít za základ
poplatku, stanoveného v cit. saz. pol. 6 Dc, nýbrž
jen hodnotu předmětu sporu. — Velmi
častým jest v praxi případ, že se žalobou
na rozvod nebo rozlukou jest spojen návrh
na prozatímní opatření placením určitého
výživného. Vzhledem k ustanovení § 15
c. n. č. 279/1915 ř. z. ve spojení čl. I. odst.
1. zákona č. 120/1931 Sb. z. a n. oceňuje
se žaloba na rozvod nebo rozlukou částkou
Kč 10.000.—. A tato částka jest také
rozhodnou pro stanovení výše pevného
poplatku z usnesení o povolení prozatímního
opatření. V těchto případech tedy bude
poplatek z povolení prozatímního opatření
činiti 20 Kč. Tento pevný poplatek jest
navrhovatel povinen zaplatiti kolky, nale-
penými vedle kolku z podání na první straně
vyhotovení žaloby (žádosti). — Nedo-
jde-li k povolení prozatímního opatření
nebo nepovolí-li soud toto opatření, může
strana žádati za vrácení poplatku ve 3leté
lhůtě § 77 p. z. (§ 22 prov. nař. č. 380/1915
ř. z.). Usnesení o nepovolení proza-
tímního opatření jest prosto poplatku po-
dle pozn. 7 k saz. pol. 6. soudních poplatků.

Tamtéž na straně 130, v rubrice
»Judikatura« jest uveřejněn důle-
žitý nálezn Nejvyššího správního
soudu z 26. X. 1936, č. 15702/36,
podle něhož listina, která obsahuje
svolení ke vkladu nájemního práva
do pozemkových knih, nespádá pod
pol. 116/61 popl. zák., neboť nejde
tu o zřízení práva zástavního, nýbrž
toliko o zápis nájemní smlouvy.

Důchodová daň a zákon o rozpouštění politických stran.

V některých prosincových němec-
kých denních listech (Leitmeritzer
Zeitug, Reichenberger Zeitung, Zeit)
uveřejnil Dr. Lerche pod názvem

»Unerwartete Konsequenzen«,
»Wichtig für viele Staatsbedienste-
te« článek, podle něhož

1. státní zaměstnanci, kteří nemají po-
dle speciálních zákonů právo voliti nebo
volenu býti do Národního shromáždění,
jsou osvobozeni od daně důchodové, pokud
jde o jejich služební požitky ze státní po-
kladny (§ 2, č. 5 zák. o přímých daních),

2. státní zaměstnanci, kteří byli funk-
cionáři strany, jejíž činnost byla podle zá-
kona zastavena, nebo jež byla rozpuštěna,
ztrácejí v rozsahu v zákoně vytčeném pa-
sivní právo volební na určitou dobu (§§ 10,
11, 14, 16, 18 zák. č. 201/1933),

3. z čehož usuzuje, že tito bývalí funk-
cionáři stran, jejichž činnost byla zasta-
vena nebo jež byly rozpuštěny, jsou osvo-
bozeni od důchodové daně co do svých
služebních požitků, takže se případně mo-
hou domáhati vrácení srážek z jejich platů
provedených.

Na správnou míru uvádí v replice
uveřejněné v lednovém čís. »Bundes-

Zeitung des Reichsverbandes Deutscher staatlicher Ruheständler« tento nesprávný názor Dr. Remplik pod názvem »Zur Frage des eventuellen Rückersatzes d. Einkommensteuer«. Píše:

Nesprávnost tohoto závěru vyplývá již z významu pojmu »speciální zákony« v § 2, č. 5 zák. o přímých daních. Prováděcí nařízení k zákonu o přímých daních uvádí výslovně, že osvobození od daně se vztahuje na přednosty politických úřadů první a druhé stolice, a cituje jako onen platný speciální zákon ústavní listinu. Speciální zákon neznamena zde tedy »zvláštní zákon«, nýbrž »zvláštní zákonný předpis«, t. j. »lex specialis« podle teorie. Takový speciální zákonný předpis dává zvláštní ustanovení ohledně některé skupiny, která náleží vyššímu řádu. Tímto vyšším řádem jsou v daném případě (§ 2, č. 5) státní zaměstnanci. Speciální zákonný před-

pis musí tedy dávat zvláštní úpravu pro určitou skupinu v její vlastnosti státních zaměstnanců. Vyloučení z pasivního práva musí tedy vyplývat ze zvláštního postavení poplatníka jakožto státního zaměstnance.

Kdyby názor Dra Lerche byl správný a byl proveden do důsledků, došli bychom zajisté ještě k dalšímu »nečekanému výsledku«. Státní zaměstnanec může totiž ztratit volební právo také na základě odsouzení pro určité trestné činy. I takové odsouzení však může nastat jen podle zákona, který by Dr. Lerche stejně jako zákon o rozpouštění politických stran musel označit za speciální zákon (na př. zákon o maření exekuce, zákon na ochranu republiky a j. v.).

Vzhledem k tomu, že článek Dra Lerche vzbudil v dotčených kruzích značný rozruch, jest jistě vítati, že hned v zápětí byl uveden na pravou míru.

Z právní praxe.

Nová úprava devisového a povolovacího řízení.

Úprava československé měny z 10. října 1936 byla již v důvodové zprávě k zákonu úzce spjata s předpoklady, aby i Československo pracovalo k uvolňování světového obchodu a účastnilo se stabilisace mezinárodních hospodářských poměrů. O materiální náplni této československé účasti na světovém hospodářském oživení bylo jednáno ve zvláštní meziministerské komisi, jejíž elaborát byl již schválen vládou.

Devisového a povolovacího řízení se týká elaborát ve dvou podstatných bodech; a to ohledně:

- a) uvolnění platného povolovacího režimu,
- b) sjednocení a zjednodušení řízení povolovacího a devisového.

Ve směru uvolnění povolovacího režimu vstoupily již v platnost dnem 1. ledna 1937 příslušné vy-

hlášky ministerstva financí (ze dne 29. prosince 1936, č. j. 13.002 N. b/36) a ministra průmyslu, obchodu a živností (ze dne 30. prosince 1936, č. j. 130.173/36).

Prvou vyhláškou bylo uvolněno z povolovacího řízení devisového u Devisové komise ministerstva financí celkem 62 sazebních čísel (ev. podpoložek), vyhláškou druhou pak celkem 24 sazebních čísel z povolovacího řízení u ministerstva obchodu.

Co do rozsahu tohoto uvolnění připadalo z celkového dovozu do ČSR. v roce 1935 (6.739 milionů Kč) na položky uvolněné z povolovacího řízení devisového 1.849 mil. Kč, t. j. 27.4%, a na položky uvolněné z řízení u ministerstva obchodu 179.7 mil. Kč, t. j. 2.7%. I když nutno vzít v úvahu, že v některých položkách se jednalo o uvolnění zboží, jež bylo zařazeno v obou povolovacích režimech, možno přece jen odhadnouti celkový efekt uvol-